

*Carl Schmitt – Glossarium (k zakoupení **zde**)*

Autor: Karel Veliký

*U nakladatelství Academia právě vyšlo bezmála tisíce stránkové Glossarium **Carla Schmitta** s jeho sešitovými záznamy z let 1947 až 1958. Následující drobný výbor má naznačit, že místy jsou čtivé a svrchovaně poučné i bez velkých znalostí Schmittova života a díla (žádná z biografií dosud nebyla do češtiny přeložena!) a poválečného dění. Zaměřujeme se totiž na ty pasáže, v nichž se zrcadlí již i naše žitá skutečnost:*

Patolízalové Západu prohlašují patolízaly Východu za barbary a ne-lidi. Kdo olizuje paty lakýrek, považuje se být civilizačně nadřazeným tomu, kdo olizuje filcové holínky. Atd. To celé se bezostyšně nazývá osvobozením. Kaliban má nového pána a může teď v plné svobodě tisku a názoru nadávat na své zabitě dřívější pány a všechny nepřátele svého současného pána. Jaký pokrok!

V Americe je tedy teď mocná říše, která nás v Evropě okupuje a ovládá. S mocí této mocné americké říše jsem měl co do činění coby příslušník okupovaného, ovládaného a totálně poraženého Německa. Zatkli mě, vzali mi můj nejintimnější majetek, mou knihovnu, strčili mě do cely ke kriminálníkům, zkrátka, dostal jsem se do rukou té mocné americké říše. Byl jsem na své nové pány zvědavý. Ale dodnes, po dobu pěti let, jsem ještě nikdy nepromluvil s Američanem. Neměl jsem co do činění ani s Indiány, ani s puritány, ani s Mexičany, nýbrž s německými Židy, panem Löwensteinem, Flechtheimem a podobnými, kteří pro mě rozhodně noví nebyli.... Zvláštní pán světa, tenhle ... chudý supermoderní yankee a jeho prastaří Židé. Pořád jen němečtí nebo rakouští Židé. Originální pánové světa. Globální tvůrce pořádku à la Truman; pan Roosevelt-Morgenthau-Löwenstein-Ebenstein.

Dialektika demokracie: tvrdit o někom v rámci myšlenkového systému, že diskriminuje, neznamená nic jiného, než diskriminovat jeho samého. Prapůvodní demokratický zločin je: diskriminace. Žádný demokratický systém tomuto prvotnímu hříchu samozřejmě nemůže uniknout.

Dialektika pojmu oběti. Oběti ve smyslu dnešního práva jsou ti, kdo mají nárok na odškodnění nebo narovnání. Patří však k podstatě opravdové oběti, že zůstává bez odškodnění nebo narovnání. Jinak je to jen obchod, někdy dokonce i dobrý.

V pozadí každého humanitarismu nárokování si: Já určuji, kdo je člověk... – Existuje stav vysoce civilizované, vysoce vzdělané, ale čistě fyzické blaženosti... Největší štěstí nejvyššího počtu. Kdo nás přitom bude rušit, je nepřítel lidstva a zločinec. Kriminalizace rušitele.

Co je to, co nyní zažíváme? Dezertéři prohlašují bojovníky na frontě za zbabělce. Emigranti prohlašují neemigranty za nepřátele státu. – Německá tvář. Jak má vypadat tvář národa, na jejíž ideální typ byl povýšen mstící se emigrant? Pošlapávají Německo a diví, že jeho tvář vypadá hrozně.

Poté co se v hitlerovském režimu osamostatnila a byla dohnána k explozi nacionální složka nacionálně-liberální bismarckovské říše, osamostatní se a bude dovedena ad absurdum nyní i liberální složka této říše...

Protože Židé zůstanou vždy Židy. Zatímco komuniste se může polepšit a změnit. To nemá nic společného s nordickou rasou atd. Právě asimilovaný Žid je opravdovým nepřítelem. Nemá smysl dokazovat nesprávnost *Protokolů sionských mudrců*. Tlak [v NSR] nalézt totálního nepřítele, ale přece jen jednoho, nikoli dva: Východ i Západ současně, Rusy a Anglosasy, komunisty a kapitalisty současně.

Zakladatel Ústavu pro moderní dějiny a zakladatelka katedry genderových studií.

My chudáci gojim jsme zkrátka hloupi. To je teď na dalších tisíc let jisté a pravomocně o tom rozhodl mezinárodní vojenský tribunál. Res judicata. – – Nás Němce od roku 1945 vychovávají čtyři velcí vychovatelé, kteří nás pořádně bijí a dávají nám co proto. Tyto pověření výchovou a jejich výchovné metody pozorujeme s úžasem. – – O zvěrstva a děsivé filmy nebude nouze. Dnes je mi pouze podnětem přemýšlení nad různými druhy umlčování. Zmasovění je ztráta duchovního sluchu a tvořivého jazyka. Za to hluchý získá tykadla a antény k přijímání povelů a eventuálně i k jejich předávání dál. To nemusí být hrozné, v individuálním případě to pro něj může znamenat i dobrodiní, ba záchranu, tak jako bylo pro Odysseovy námořníky záchranou, že si ucpali uši voskem. Já jsem ale přivázaný Odysseus.

Nestydatost, tahle metoda popuzování, jež vyzývá k odporu [disidenty v Sověty okupovaných zemích], skryta daleko mimo dostřel, jako tehdy v letech 1933-45 proti Hitlerovi. Ukazuje to, co čeká na Rusy, budou-li poraženi. Možná pak zakusí spravedlivý trest za to, že byli v Norimberku, v hlavním procesu dokonce jako praví pánové soudní pravomoci. Pak se jim vrátí jejich úspěšný trik s antifašismem.

Co je tedy [podle tohoto triku] fašismus? Fašismus je každý pokus zodpovědět velké otázky současného světa jinak než marxisticky. Tato jazyková úprava je skutečným Stalinovým vítězstvím roku 1945 nad všemi ostatními vítězi a výherci toho roku, který se tím a pouze tím stal rokem skutečného rozhodnutí.

Důležitý návrh na zproštění viny: Jméno Německa je zdiskreditováno a nese s sebou zahanbující vzpomínky, které na jednu stranu nesmíme zapomenout, na stranu druhou bychom je pochopitelně rádi vymazali. Vzhledem k tomuto rozpolcenému stavu vzniká naléhavá nutnost odstranit staré a zavést nové jméno.... Dosud jsme se pokoušeli číst Kafku a ospravedlnit pro naši zemi název *Kafkánie*. Nyní vstupujeme do dalšího stadia našeho vývoje, pro nějž navrhuji jméno P A S T E R N A K I S T Á N. Pod tímto jménem bude značně usnadněno uznání našeho vzestupu mezi lidstvo a podpoří se jím naše šance na přijetí do OSN :)

Odbojová hnutí proti nepříteli včerejška! Na tomto základě lze zavést nová důležitá privilegia... Krásná hnutí proti mrtvému nepříteli! Krásný odpor proti protivníkovi neschopnému dalšího boje, proti bezmocnému, po němž je možné šlapat! – – **Boj proti nepříteli včerejška, abych se nemusel postavit skutečnému a přítomnému nepříteli dneška**; ta nejodpornější podoba pokračování války, současně nejhoršího ulejšiváctví a nejprohlanějšího pacifismu. Došlápnout si na všechny zločiny poraženého, se všemi licencemi právě úřadujícího vítěze. Vítěz si zajistí nepostizitelnost svých zločinů tím, že se uvede coby soudce nad zločiny poraženého.

To chce odvahu!

Hans Freyer v odpovědi na narozeninový proslov Arnolda Gehlena: Získali jsme: pokrok v módu selhání.

Pro pravidelného čtenáře Dělského potápečce bude ovšem již procházení jmenného rejstříku ke Glossariu dokladem, že je „doma“: **Gottfried Benn, Ernst Jünger** a **Martin Heidegger**, znovu a znovu zmiňovaní v lichotivých i méně lichotivých souvislostech, krásná pasáž o **Brasillachově** soudu, o „bezmoci, embryonálnosti poraženého fašisty“: „Nakonec si žalobce s odsouzeným podají ruku. Ale přece ho zastřelí... Domnívám se, že mezi porotci rozhodla náladu pasáž o republice označené za děvku...“ Nechybí odkazy ke **Drieuovi La Rochelle, Stefanu Georgovi, René Guénonovi**, Karlu Haushoferovi, Werneru Heisenbergovi, **Houstonu S. Chamberlainovi, Ludwigu Klagesovi, Platónovi, Oswaldu Spenglerovi, Nietzsche** a mnoha jiným stálícím našeho kulturního obzoru. – – Pro ostatní je přiložen rozsáhlý poznámkový aparát. Jako Češi nepřehlédneme stránky věnované údělu, který s poraženými Němci sdílíme, jakkoli jsme se počítali k vítězům: středoevropanství coby bojiště mezi Východem a Západem. Druhá světová válka začala vlastně už ve Versailles. Dovedou nás Jalta a Postupim nakonec přece jenom k té třetí?